

калятъ римски патриции, синове на богаташи, за да може да я привлѣкатъ. Единъ день, както онази първата Винцила, която избѣгала отъ Нерона, по сѣщия начинъ минавалъ по пѣтя Неронъ и я вижда, и ѝ казва да иде въ двореца му. Тя отива. Неронъ мислилъ да си поиграе съ нея, да разполага съ нея, като красива. Вечеръта тя останала и, когато той я хваналъ, тя положила ржката отгорѣ му, и той се вдигналъ нагорѣ въ въздуха. Намѣрилъ се въ чудо! Той за пръвъ пѣтъ срѣщналъ такова нѣщо. Тогава въ него се зародилъ страхъ. Той я погледналъ и казалъ: „Моля ти се...“ Като си отдрѣпнала тя ржката, той се успокоилъ. Втори пѣтъ той пакъ посегналъ на нея, тя положила ржката си на него, и той пакъ нагорѣ — въ въздуха. Тогава тя си отворила вратата и излѣзнала вънка. Искали да я спратъ, но всички, на които тя си полагала ржката, увисвали въ въздуха; така постѣпила и съ всички преториянци. И въ цѣлия Римъ тя е била пословична. Срѣщне нѣкого, когато каратъ въ затвора, положи си тя ржката на ония, които го конвоиратъ, тѣ увисвали въ въздуха. А тя казвала тогава на затворника: „Хайде върви си, свободенъ си.“ А дѣто срѣщала бѣдни, помагала имъ. Дѣто се явявала — пѣтътъ се отварялъ. Но Неронъ издалъ заповѣдь да не се говори и пише за Амриха, понеже е опасна мома, и билъ толкова амбициозенъ, че не искалъ никой да знае за тази велика истина. Казвамъ: вие, съврѣменнитѣ, можете ли да играете ролята на тази Амриха? Всички велможи и знатни римляни благоговѣли прѣдъ нея, навсѣкждѣ пѣтътъ ѝ се отварялъ, когато си турнѣла ржката на нѣкого — издигалъ се въ въздуха. И всѣки признавалъ, че Амриха не е мома отъ свѣта да си играе съ нея всѣки, който поиска. Вие сте игра на свѣта. Имате ли вие езика на Амриха? Знайте, че силата на човѣка се крие въ неговото слово, въ неговата рѣчь. Ако можете да прѣчистите вашия умъ, тъй че, всичкитѣ ви думи да бждатъ отмѣрени, да разчистите